

Ministerie van Financiën
Mevrouw drs. G.J. Salden
GT/FM/AL-GR, H.325
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Onze referentie
2014-00017549/LSCHE

Uw referentie

Den Haag
17 april 2014

Betreft

Consultatiereactie Uitvoeringsbesluit Bankwet 1998

Geachte mevrouw Salden,

Graag maken wij gebruik van de mogelijkheid om te reageren op het concept Uitvoeringsbesluit Bankwet 1998 omdat de voorgestelde wijziging ook verzekeraars raakt. In deze brief zullen wij eerst ingaan op het proces, vervolgens op de inhoud van het voorstel.

Proces

Het consultatiedocument strekt ter uitvoering van artikel 9d van de Bankwet 1998. Dit artikel zal blijkens de toelichting op het consultatiedocument worden opgenomen in de Bankwet 1998, als onderdeel van een nieuw hoofdstuk IIB, door middel van de Wijzigingswet financiële markten 2015. Het is wat het Verbond betreft onwenselijk dat dergelijke ingrijpende (wets)wijzigingen worden voorgesteld, zonder dat hieraan een zorgvuldig consultatieproces vooraf is gegaan. De juiste volgorde zou moeten zijn: eerst consultatie van de wetswijziging, vervolgens consultatie van het uitvoeringsbesluit. Het Verbond betreurt het dan ook dat de voorgestelde wijziging van de Bankwet 1998 zelf niet door u is geconsulteerd.

Inhoud

In de toelichting wordt aangegeven dat op dit moment de informatie waarop het besluit betrekking heeft op vrijwillige basis aan DNB wordt verstrekt. In dit kader kan de vraag gesteld worden of het noodzakelijk is om een wettelijke basis voor informatieverstrekking te creëren. Kennelijk werkt ook de vrijwillige informatieverstrekking naar behoren. Het lijkt ons daarom in ieder geval niet nodig en niet wenselijk om sancties op te nemen. Een wettelijke verankering kan echter wel toegevoegde waarde hebben voor het scheppen van waarborgen voor degenen bij wie informatie wordt opgevraagd. Het ontwerpbesluit of – beter nog – de regeling in de Bankwet 1998 zou hier een adequate en sluitende regeling voor moeten bevatten.

Het consultatiedocument maakt een onderscheid tussen enerzijds informatie die op basis van de Wft kan worden verkregen van onder toezicht staande instellingen, en anderzijds informatie die niet op basis van de Wft kan worden verkregen. De toelichting in § 2 van het consultatiedocument lijkt te suggereren dat DNB informatie die zij op basis van de Wft heeft verkregen (toezichtvertrouwelijke informatie) kan delen met de in het consultatiedocument genoemde organisaties (IMF, FSB, BIS). Dit is naar onze mening niet juist. De Wft biedt DNB als prudentieel

Informatie: dhr. mr. L.G. van der Scheer

Doorkiesnummer 0703338696 Fax rechtstreeks E-mail l.vd.scheer@verzekeraars.nl

Bordewijklaan 2, 2591 XR Den Haag, Postbus 93450, 2509 AL Den Haag, Internet www.verzekeraars.nl

toezichthouder de mogelijkheid om toezichtvertrouwelijke informatie te delen met andere organisatieonderdelen van DNB (zoals de centrale bank), mits dit geschiedt met inachtneming van het geheimhoudingsregime dat ingevolge Europese richtlijnen van toepassing is op de desbetreffende gegevens en inlichtingen. Het is DNB op grond van de Wft niet toegestaan om toezichtvertrouwelijke informatie te delen met de genoemde internationale organisaties. Zo kwalificeren zij niet als instanties die worden genoemd in art. 1:93 lid 1 onderdeel a Wft. Evenmin gaat het hier om toezichthoudende instanties. Het Verbond verzoekt het ontwerpbesluit op dit punt te verduidelijken.

Overigens bevat de Wft ook bepaalde eisen, die bij het verstrekken van informatie aan derden in acht genomen moeten worden (art. 1:93 lid 2 Wft). Zo dient bijvoorbeeld het doel van de informatieverstrekking voldoende bepaald te zijn, dienen er voldoende waarborgen te zijn voor de geheimhouding van de informatie en dient gewaarborgd te zijn dat de informatie slechts wordt gebruikt voor het doel waarvoor deze is verstrekt. Deze waarborgen ontbreken zowel in dit ontwerpbesluit als in het voorgestelde hoofdstuk IIB van de Bankwet 1998.

In de artikelsgewijze toelichting op artikel 1 wordt aangegeven dat er een aantal internationale organisaties is, waarvan DNB informatieverzoeken ontvangt, waaraan zij *moet* voldoen. Hierbij is het goed om onderscheid te maken tussen Europese instanties en niet-Europese instanties. Aan Europese toezichthouders moeten verzekeraars al verplicht informatie aanleveren. Door de ECB wordt bijvoorbeeld een “regulation” voorbereid omtrent het aanleveren van data. Financiële ondernemingen zullen aan die “regulation” moeten gaan voldoen.

Kennelijk is er een aantal informatieverzoeken van internationale organisaties waaraan DNB *wenst* te voldoen. In het consultatiedocument worden specifiek de IMF, BIS en de FSB aangewezen als organisaties aan wie informatie verstrekt kan worden. Het consultatiedocument, dan wel hoofdstuk IIB van de Bankwet 1998, zou nadere eisen moeten stellen aan de wijze waarop de afweging wordt gemaakt om gegevens al dan niet aan internationale organisaties te verstrekken. Ook zouden in die eisen waarborgen moeten zijn opgenomen, zoals omtrent de wijze van verstrekking (veilig, geaggregeerd), omtrent geheimhouding (binnen en buiten DNB) en omtrent het gebruik van de informatie voor het doel waarvoor het is verstrekt. Wij vinden het belangrijk dat de informatie uitvraag efficiënt wordt ingericht, zodat niet allerlei ad hoc stromen ontstaan in de aanlevering van gegevens aan DNB.

Voorts mist het Verbond een verduidelijking van wat precies moet worden verstaan onder ondernemingen die “buiten het reguliere bankwezen actief zijn in het kredietintermediatieproces”. De toelichting spreekt in dit kader over schaduwbanken. Kunnen daar bijvoorbeeld ook holdingmaatschappijen, concernfinancieringsmaatschappijen of securitisatie-SPV's onder vallen? Deze instellingen maken vaak deel uit van een financiële groep, waarop de Wft al van toepassing is.

In het consultatiedocument wordt de keuze gemaakt om bepaalde instanties wel (het Kadaster, de Kamer van Koophandel en de Stichting BKR) en private ondernemingen niet in aanmerking te laten komen voor een vergoeding van kosten. Wij vinden dat ook deze laatste categorie in aanmerking zou moeten kunnen komen voor een kostenvergoeding, ook al zouden de verzoeken aan dergelijke ondernemingen zich niet vaak voor hoeven te doen. Juist een incidenteel verzoek kan zeer bewerkelijk zijn en de kosten die gemoeid zijn met het verzamelen van dergelijke informatie kunnen dan ook aanzienlijk zijn. Het is daarom naar onze mening wenselijk om de categorieën die in artikel 3 worden genoemd niet te beperken. Zeker indien het aantal verzoeken aan private ondernemingen beperkt is, is er ook geen aanleiding om hen uit te sluiten.

In beginsel wordt in artikel 2 een termijn van drie weken gehanteerd. Dit is als uitgangspunt veel te kort. De ervaring leert dat het voldoen aan informatieverzoeken veel tijd in beslag neemt, afhankelijk uiteraard van de aard van de informatie. Aangezien niet goed valt te overzien om welke informatie het in een concreet geval kan gaan, is het raadzaam om in artikel 2 slechts een “redelijke” termijn op te nemen.

Graag zijn wij bereid deze brief in een mondeling gesprek toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H.L. De Boer', written in a cursive style.

H.L. De Boer